

Først er der forslaget om en præmieringsordning for offentlige – og hvorfor kun offentlige? – arbejdsgivere, der ansætter personer fra puljejob. Man illuderer, at man med 25.000 kr. kan skabe et job, men sådan fungerer virkeligheden jo slet ikke. Der kommer ikke et eneste ekstrajob ud af det her. Det er dybt beskæmmende. Eller med andre ord: Det er et meget, meget tvivlsomt projekt, venstrefløjen her indskiber sig i.

I bedste fald er det et diskutabelt incitament, kommunerne her udstyres med. Man kommer til at tænke på den gamle Storm P.-tegning, hvor en hund tigger mad af en restaurationsgæst, hvorefter gæsten skærer hundens hale af og fodrer den med den.

I værste fald bryder dette med principperne i arbejdsmarkedsreformen fra 1994, hvor det trods alt – trods alt – blev slået fast, at støttet arbejde ikke kan danne grundlag for en ny dagpengeperiode.

I virkelighedens verden er der jo her for så vidt tale om støttet arbejde, hvor regeringen og venstrefløjen giver kommunerne denne gulerod, deres egen hale, for at ansætte ledige.

Forslaget om omlægning af finansieringen af den kommunale jobtræning indeholder nogle gode momenter, det vil jeg da gerne sige, herunder ikke mindst den hurtige afregning over for kommunerne, som i dag må leve med efterreguleringer i indtil 2 år.

Det er for så vidt også fornuftigt, at man i prioriteringen af, om man vil benytte kommunal jobtræning i stedet for privat jobtræning, der jo beviseligt har en bedre effekt, får nogle bedre incitamenter. Der er her en økonomisk fordel ved at bruge privat frem for offentlig jobtræning.

Det har jo også været sådan, at i stillingtagen til, om man ville benytte kommunal jobtræning eller ej, har det hele været en smule grumset, idet en del blev finansieret via AF og en del via bloktilskuddene. Så det mål, man her når, kan vi for så vidt også godt have i vores kikkert, men man når det altså med en budgetmæssig manøvre, hvor udgiften, ca. 1 mia. kr., flyttes over i arbejdsmarkedsfondene, og derved undgår regeringen behændigt at nedsætte brutto-skatten. Det er en uanstændig manøvre, som vi ikke vil medvirke til.

Ideen om en generel ordning med tilskud til ansættelse af voksenlærlinge kan vi heller ikke støtte. Voksenerhvervsuddannelse bør som hovedregel have baggrund i, at virksomheden og den ansatte indgår en aftale om et sådant for-

løb, hvor virksomheden i kraft af personvalget, den lidt ældre medarbejder, og uddannelsesforløbet ønsker at få en bredere funderet medarbejder.

I øvrigt reduceres flaskehalsproblemerne jo ikke væsentligt, blot fordi en velkvalificeret specialarbejder, der stort set varetager de samme arbejdsfunktioner som en faglært, opnår status som faglært.

Endelig er det også helt uklart, hvilke støttebeløb der tales om. Der står blot i bemærkningerne, at arbejdsministeren fastsætter de nærmere vilkår, og det vil vi da gerne høre noget mere om.

Til gengæld kan vi godt sådan helt afslutningsvis se nogle positive træk i de sidste to elementer: at løsarbejdere får en bedre mulighed for at overtage løsarbejde inden for fagområdet det første år af aktivperioden, og at der skal være mere fleksible opsigelsesvarsler for personer i aktivering i den offentlige sektor.

Det enkelte positive element er dog langtfra nok til, at vi samlet set kan støtte forslaget. Man kan vel sige, at regeringen med den yderste venstrefløj som stifinder bevæger sig endnu længere ind i tilskudsjunglen. Det kan man synes er modigt, men jeg oplever det nærmest som dumdristigt, for Danmark har brug for det modsatte. Vi skal ud af tilskudsjunglen og i gang med nogle mere grundlæggende reformer på arbejdsmarkedet, som reelt kan medvirke til at nedbringe ledigheden, ikke bare flytte rundt på den, sådan som regeringen her lægger op til.

Bendt Bendtsen (KF):

Når jeg læser dette lovforslag, mindes jeg egentlig et udtryk, man kender fra billard: ægte rødt. Det er et resultat af finanslovaftalen mellem Enhedslisten, SF og regeringen; man kalder det også stemmeaftalen i år.

Den indeholder som bekendt en præmieringsordning, hvor offentlige arbejdsgivere præmieres med 25.000 kr. for at fastansætte en person, som kommer fra puljejob eller jobtræning i et ordinært job af mindst 18 måneders varighed.

Forslaget er diplomatisk sagt lettere vanvittigt og vil give den volumensyge, som vi har oplevet i en årrække i den offentlige sektor, ligesom det kan ende med at blive noget af en dagpengegenerator for en kommune, som vil spekulere. Det er som bekendt et af de rigtig røde aftryk på finansloven i år.